
REKWIJESCENCYJA (1) *sb f*

G sg rekwijescencyj(e)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Odpoczynek, sen (jako określenie wcielenia Chrystusa, tj. czasowe opuszczenie swego właściwego miejsca na tronie bożym): ty Synu Boży któryś się więc teraz wcielił y wniżył iesteś fyn żywe⁸⁰ Bogá. To wniżenie zowie Ireneus *Requiescente verbo*. A Hilarius *Vacuefacto verbo*. A Páweł zowie *Exinanito verbo*. W ten tedy sposób tey wacuefáctey y requiescentey moc y sceptrum zoftawa przy Oycu ná Máieftacie fiedzącym/ w then czas gdy się Syn Boży będąc w porzodku między námi/ z Oycem porównywa. *SarnUzn F6v*.*

LWil